

EXPERIENCE **SPEEDDATE OF KAMPVUURGESPREK?**

Is er een klik? Ik kan me voorstellen dat mensen dat tijdens een zakelijke speeddate al na een paar woorden en blikken weten. Maar hoeveel informatie kan je tijdens een magnetronafpraak van twee minuten over iemand vergaren? En kan je jezelf ook presenteren of is daar nauwelijks tijd voor? Ik neem de proef op de som en meld me aan op Lymic, een site waar je online kan speeddaten op zoek naar een geschikte partner. Ik maak een profiel aan, waarbij ik benadruk hoe belangrijk ik duurzaamheid vind, maar om een groot gedeelte

Speeddaten is hot, ook in het bedrijfsleven. Even in twee heftige minuutjes polsen of een contact zinvol is. Een tegenpool lijkt een netwerkbijeenkomst rondom een kampvuur te zijn, waarbij de deelnemers urenlang over hun bezieling en carrièredromen praten. Verslaggeefster Maria Genova neemt de proef op de som: ze duikt in de wereld van magnetronafsprakjes. Kan ze iets kwijt over duurzaamheid? Daarna strijkt ze neer bij een kampvuur. Daar beluistert ze diepgaande openhartige gesprekken waarin wildvreemden elkaar vertellen over hun vurige passie om de wereld een beetje beter te maken.

✦ TEKST MARIA GENOVA ✦ FOTOGRAFIE BOUDEWIJN BOER

van de mannen niet bij voorbaat af te schrikken, vermeld ik dat ik geen geitenwollensokken draag, maar hoge hakken. Mijn profiel staat nauwelijks op de site en ik ontvang al een uitnodiging voor een chat van ene Knufbeer. Ik begin vrij snel over mijn stokpaardje: het belang van duurzaamheid. Knufbeer denkt daarbij niet aan milieubewust leven. Hij vermoedt dat ik per direct een duurzame relatie met hem aanvraag. Ik moet daar eerlijk gezegd niet aan denken, zeker als ik kinderstemmen en het geluid van de Teletubbies op de achtergrond hoor. "Dat zijn de kinderen van mijn zus", verzekert Knufbeer. "Ze woont tijdelijk bij me in." Als ik hem vertel dat ik onlangs heel bewust voor een hybride auto heb gekozen, reageert Knufbeer met de mededeling dat hij op dit moment krap bij kas zit en niets beters kan kopen dan een Opel Corsa. Hoe ik het ook probeer, het gesprek over duurzaamheid wil niet vlotten. Knufbeer kan zich daar niets bij voorstellen. "Moet ik de tv uitzetten om elektriciteit te besparen?" typt hij. "Nee, het is voldoende als je de tv niet constant aan laat staan." "Ik weet dat duurzaamheid belangrijk is, maar eerlijk gezegd doe ik er niets aan", biecht Knufbeer op. "Ik zie wel op het nieuws

dat het niet zo goed gaat met de wereld." "Misschien omdat de meeste mensen er net zo gemakkelijk over denken als jij", reageer ik. Als ik dat typ, voel ik me net een duurzame Jehova Getuige. Omdat ik inzie dat mijn missie in dit geval niets gaat opleveren, verbreek ik op een nette manier de verbinding.

Even later begint het online speeddaten. Dit is een nieuw concept en een online alternatief voor de speeddates op locatie. Ik volg de aanwijzingen op de site en log tien minuten voor de start van het event in om zeker te zijn van een plaats. Als het goed is, word ik in contact gebracht met tien leden die bij mijn profiel passen. Via een videogesprek met een webcam kunnen we kennismaken. Als we allebei aangegeven of we een tweede ontmoeting willen, ontvangen we een bericht en kunnen we het contact verdiepen. Ik heb een hele duurzame presentatie van mezelf bedacht om te kijken hoeveel mannen willen meegaan in mijn milieubewuste manier van denken en leven. De site gaat aftellen. Nog zestig seconden voordat het online speeddaten begint. De deelnemers krijgen de gebruikelijke drie minuten, dan springt het computerscherm op zwart en een paar seconden later verschijnt de volgende kandidaat. Omdat ik er te laat achterkom dat het zo werkt, mis ik kandidaat nummer één, terwijl ik een kop koffie zet. Ik zie dat hij een paar algemene vragen gesteld heeft. Met het verdwijnen van het scherm, verdwijnen ook zijn vragen. Het tempo blijkt ook bij mijn volgende afspraak moordend hoog. Mijn handen vliegen over de toetsen, maar in drie minuten leren we elkaar helemaal niet kennen. Ook bij de volgende kandidaat staat het geluid van de camera niet aan. Dat wordt weer typen. We komen niet verder dan goede avond wensen, onze nepnamen, beroepen en leeftijden uitwisselen. Het beeld gaat op zwart. Voor ik dit fiasco kan verwerken, verschijnt er een nieuw gezicht in beeld. Deze man kan wel heel snel typen. Een computerexpert. Hij vraagt of ik kinderen heb. Twee jongens? Dan ben je net een prinsesje tussen al die mannen. Aha. Dan springt het beeld weer op zwart. Op het scherm verschijnt iemand die Nick heet. Ook bij hem komt niets van de presentatie van mijn duurzame profiel terecht. Voor ik het weet, zijn de drie minuten weer afgelopen. Ik begin zelfs te twifelen aan het zandlopertje dat in beeld loopt. Duren die drie minuten echt zo kort? Al met al kom ik met niemand tot een echt gesprek.

Statafels

Een beetje ondernemer schijnt tegenwoordig aan zakelijk speeddaten te doen. **Paul Vissers** van organisatieadviesbureau Groei en Werk uit Harderwijk bevestigt deze trend. "Het voordeel van deze contacten is de laagdrempeligheid", zegt hij. "Het speeddaten wordt veel uitnodigender en informeler ervaren dan de traditionele netwerkbijeenkomsten. Dat zie je ook aan de kleding: mensen laten eerder hun pak thuis. Persoonlijk vind ik het ook een verfrissende en efficiënte formule. Je hoeft niet te wachten tot je aan iemand voorgesteld wordt. Bij de speeddates die ons bedrijf organiseert, worden de deelnemers over verschillende statafels verdeeld. Ze krijgen steeds twee minuten de tijd om hun producten en diensten te presenteren. Na afloop gaat iedereen naar de gesprekspartners met wie hij denkt zaken te kunnen doen. Mijn adviesbureau heeft daar diverse klanten aan overgehouden, maar het speeddaten gaat wat mij betreft veel verder dan orders scoren. Als je een evenement organiseert bijvoorbeeld, weet je wie je moet inschakelen, omdat je zo'n groot netwerk hebt opgebouwd."

Groei en Werk profileert zich als specialist op het gebied van duurzaamheid, maar de bedrijven die aan de speeddates meedoen, hoeven helemaal niet maatschappelijk verantwoord te werken. "Zulke eisen stellen we niet, juist omdat we hopen dat samenwerking met de voorlopers op het gebied van duurzaamheid een mooie inspiratiebron kan zijn voor de achterblijvers. Binnenkort organiseren we een speeddate waarbij mensen kunnen solliciteren op uitsluitend duurzame banen."

www.groeiinwerk.nl

Nick stuurt me na afloop nog een berichtje. Of ik de man van mijn dromen tijdens het speeddaten ben tegengekomen. Wat een onnozele vraag. In drie minuten? Voor de man van mijn dromen heb ik eerder dertig jaar nodig. En voor het uitleggen waarom duurzaam leven belangrijk is, misschien nog eens dertig jaar.

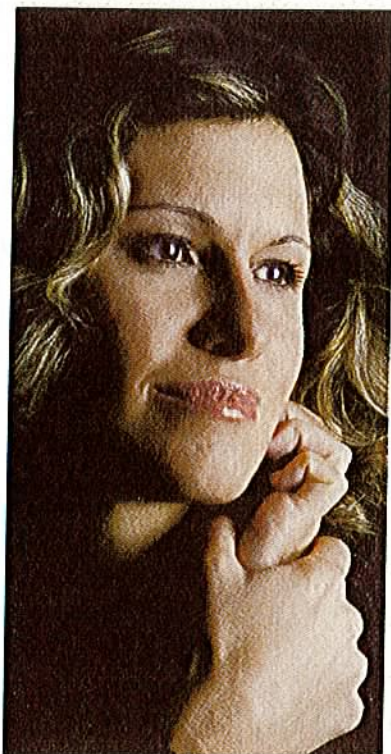
Het zakelijk speeddaten werd ingevoerd na het enorme succes van het privé-speeddaten, maar online zie ik het niet zo gauw gebeuren. Het is te vluchtig, te onpersoonlijk en het werkt niet (ook al is het veel beter voor het milieu dat je het online doet dan dat je met z'n allen in de file staat op weg naar een congrescentrum of een andere locatie). De oude vertrouwde netwerkbijeenkomsten, waarbij de deelnemers hele recepties met elkaar doorbrengen op zoek naar kennis en een paar waardevolle contacten, blijven de komende jaren zeker in trek.

Verskillende organisaties zoeken ook hier naar vernieuwing, omdat het saai is om steeds in een zaaltje te vergaderen. Het actieve netwerk SNV Nederland nodigt haar leden voor een bijeenkomst rondom een kampvuur. Ik controleer het weerbericht voor die dag en ik vermoed dat het hele kampvuur in het water gaat vallen, maar ik meld me uit nieuwsgierigheid wel aan. De routebeschrijving leidt naar een bos in Driebergen. We gaan met z'n allen rondom het kampvuur zitten om te horen wat de bedoeling is. De hemel ziet er ondanks de slechte weersvoorspelling helemaal niet zo

dreigend uit. Integendeel: er komt een zwak najaarszonnetje te voorschijn.

"We willen vandaag geen gesprekken van hoofd tot hoofd, maar van hart tot hart", vertelt medeorganisator Chantal de Jong. "Laat je cv weg en toon ons je gedrevenheid." Ze wapert met een boekje over emotionele behoeftes. "Als je niet weet waar je moet beginnen, kan je hier een thema uit kiezen. Je opvoeding, traumatische ervaringen in je jeugd, je vrienden: voor iedereen zijn andere dingen belangrijk, maar dat zijn vaak drijfveren in je werk. Vertel elkaar je persoonlijke verhaal en probeer vanuit je hart te praten. En stel elkaar vragen die ook een kind van zes zou stellen."

Ik zie menigeen onzeker kijken, maar al gauw vormen de deelnemers groepjes van twee en beginnen ze elkaar vragen te stellen. Ik raak in gesprek met Anne Stijkel, die me haar visitekaartje overhandigt. Ik heb nog nooit zo'n kaartje gezien: de aardbol met dansende mensen eromheen en in het midden een baby in een baarmoeder. De naam van haar bedrijf is ook niet alledaags: Compas(sie) in Cocreatie oftewel advies op maat voor mensen en organisaties die 'het verschil' willen maken. Stijkel vertelt vol enthousiasme over een van haar nieuwste projecten: Boer zoekt buur, waarbij burgers de boeren geld lenen voor zonnepanelen en uitbetaald worden in verse ecologische producten. Stijkel heeft heel wat soorten zakelijk netwerken en brainstormen meegemaakt, van speed-

Maria Genova

Het zakelijk speeddaten werd ingevoerd na het enorme succes van het privé-speeddaten, maar online zie ik het niet zo gauw gebeuren. Het is te vluchtig, te onpersoonlijk en het werkt niet.

Nederlanders zegt morgen zijn baan op te zeggen als ze de Staatsloterij winnen. Dat betekent dat 60 procent alleen voor het geld werkt."

"Veel mensen willen wel hun baan opzeggen, maar durven niet", zegt Jan Louvenberg van P&O Services. "Ze moeten immers hun hypothec betalen. We nodigen hen uit om een of twee jaar bij ons in dienst te komen met behoud van hun arbeidsvoorwaarden. Niet iedereen durft die stap te zetten, maar wie het wel doet, hoor je vaak zeggen: dat had ik veel eerder moeten doen."

Sophia van Veen beaamt zijn woorden: "Een heleboel mensen dromen, maar slechts weinigen durven. Ik heb op een gegeven moment besloten om alle zekerheden overboord te gooien en ik heb daar geen moment spijt van gehad. Ik richtte het bedrijf Total Care Company op om mijn grote droom te verwezenlijken: het bedrijfsleven enthousiasmeren om in concrete goede doelen te investeren. Ik doe het zonder van tevoren geld te vragen. Pas als het project voor beide partijen een succes is, ga ik verdienen. Ik kan natuurlijk beter directeur van een goed doel worden, want dat verdient meer, maar ik geloof heilig in de kracht van de charity marketing. Daarmee creëer je zowel voor het bedrijfsleven als voor de sociaal zwakkeren een win-win situatie."

De deelnemers aan het kampvuur-netwerk vertellen elkaar nog uren over hun bezieling, dromen, ambities en projecten. Vrijwel niemand van de ruim dertig personen tellende groep maakt aanstalten om naar huis te gaan. We zijn al langer dan vijf uur met elkaar aan het praten en dat geeft een gevoel van verbondenheid. Op weg naar huis probeer ik nog even mijn gedachten samen te vatten. Speeddaten en netwerken rondom een kampvuur zijn eigenlijk te verschillend om met elkaar te vergelijken. Ze hebben één ding gemeen: als een zakelijke relatie je zinvol lijkt, houd je die wel warm. Zowel het netwerken met de diepgaande openhartige gesprekken als het flitsende en intensieve speeddaten zijn slechts een begin. ■

www.svneurope.com

Minuten

Een warme voorstander van het speeddaten is ook **Monique van Eijkelenburg**. Haar bedrijf **Djump!** Innovatiesupport organiseert samen met **Bizzwork.com** enkele keren per jaar duurzame speeddates. "We hanteren een vrij strak schema", zegt Van Eijkelenburg. "De deelnemers krijgen anderhalve minuut de tijd om zich te presenteren. Ze delen een visitekaartje of soms ook een flyer uit. De kandidaten roteren per ronde langs de verschillende stafafels. We letten er als organisatie op dat iedereen evenredig aan de beurt komt. We hebben nog geen langdurig onderzoek gedaan wat speeddaten op de lange termijn oplevert, maar de evaluaties na afloop zijn heel positief. Er ontstaan niet altijd direct zakelijke contacten, maar soms heb je iemand na vier maanden of na een jaar wel nodig. Of je geeft zijn kaartje aan een collega die zo'n bedrijf zoekt." Door het speeddaten heeft Van Eijkelenburg zo'n enorm netwerk opgebouwd, dat ze vaak ingeschakeld wordt door bedrijven die een bepaalde dienst of product zoeken, bijvoorbeeld technische ondersteuning op het gebied van diversiteit of maatschappelijk verantwoord ondernemen. "Voor ons is de relatie tussen duurzaamheid en innovatie heel belangrijk, want we willen het bedrijfsleven met het integreren van technische innovaties in het mkb helpen. Daarnaast doen we ook interne speeddates in opdracht van organisaties, zodat de diverse afdelingen elkaar beter leren kennen. Binnen grote bedrijven en bij de overheid gaat heel veel expertise verloren omdat de medewerkers niet weten wat voor kennis er allemaal aanwezig is. Soms worden er onnodig dure externe deskundigen ingeschakeld, terwijl de organisatie zelf ervaren mensen op dat gebied heeft." Van Eijkelenburg omschrijft zichzelf als een zeer goede netwerker. "En toch is het rendement van een reguliere netwerkdag voor mij veel kleiner en de kwaliteit van de contacten veel slechter als ik die met een speeddate vergelijk."

www.djump.nu

www.bizzwork.com